

Brief aan K. Wör

In eigendom van Literatuurmuseum C.42.41 C.1

Bijgevoegd: Gekregen van Jufr. Keetje. Brief van Cremer. De schrijver der Over-Betuwsche novellen aan de dames op Benvenuto kostschool van Jufr. Keetje Wör aan de Steeg.

N.B.: In De Steeg stond de meisjeskostschool "Benvenuto" (1868-1905). Eind 1868 vestigde Mej. C.D. Wor uit Utrecht een meisjeskostschool te Rhedersteeg, in 1874 voortgezet door mej. W.E. Cattenbusch. Deze directrice kan wegens ziekte van 1876 tot 1883 haar taak niet vervullen; zij wordt dan vervangen door de vorige directrice, mej. C.D. Wor. In het laatsgenoemde jaar komt mej. W.E. Cattenbusch terug, maar zij overlijdt in 1889 en deze kostschool wordt opgeheven. Heropening vindt plaats onder de naam "Benvenuto" in mei 1891 onder directie van mej. W.H. Kusters.

Mist eerste deel begin.

Waarde Juffers,

Gij weet ik reis de wereld nog al dor, hier en daar lezende in het publiek, nu eens ten voordeel van mijn eigen beurs, maar

Ten voordeel van mijn eigen beurs, maar menigvuldiger om anderen te helpen in hun nood. Want ik ben een bedelaar van professie.

'T Zit mij in 't bloed om iets voor anderen te vragen, die gebrek hebben, en ik geef zoo graag, dat als ik met vrouw en kind van de lucht leven kon en fatsoenlijk blijven ik al weg gaf wat ik bezit. Jammer dat dit niet gaat, maar 't behoeft ook niet, want ik vind toch bijna altijd warme harten en bereidvaardige handen, die mij helpen.

Ik klop zelden te vergeefs aan om medewerken en zoo hoop ik ook heden niet vergeefs tot U te komen. Ik weet van U dat gij mijn Wouter Linge hebt gelezen, en het "mooi", "zeer mooi" gevonden hebt. Als dat echt waar is, moet ik u iets zeggen. Gij zijt alle nog jong en vergunt den man van middelbaren leeftijd met dat hij u eens goeden hand geven waarvan de opvolging altijd geluk brengt waar geluk, het geluk des harten, dat onafhankelijk van tijd of plaats U verzelt waar gij zijt. Mijn raad is: "Gemist nooit iets buitengewoon goeds of aangenaam, verheug U nooit in eenigen bijzonderen zegen of voorspoed zonder dat gij tracht van dien zegen of van dat goede iets op ongelukkigen, verarmden en bedroefden te doen overgaan". Doet gij dat, dan zal op zulke dagen niet alleen dank en blijdschap over al wat U te beurt viel, maar er zal bewustheid in U zijn van de mider bevoorregten niet te hebben vergeten, van hun eenig genoegen of vreugde te hebben verschaft, hun nood te hebben verligt en die bewustheid geeft het geluk waarvan ik sprak, de zaligde tevredenheid van het hart. En nu begrijpt gij wel wat ik van U wensch. Het is St: Nicolaasavond. Wat zal die wel voor U geweest zijn? Bevoorregte kinderen van bevoorregte ouders, zullen van heinde en ver de blijken hunner hartelijke liefde wel tot U gekomen, terwijl gij als gezellinnen in een kring waarin jeugd en geest de eerste plaats bekleeden, innige vriendschap sommige uwer verbindt, en dankbare liefde tot het hoofd des gezins, waarvan gij nu leden zijt. U allen gemeen zijn zal de avond u wel veel en velerlei genot hebben geschonken.

Wees er dankbaar voor, ik ben dat met en voor U.

Ik ben een vriend der jeugd, en het gelukkige tijdperk dat gij nu beleeft, behoudt zijne aantrekkelijkheid voor mij, ook al vergrijzen mijne haren. Maar als men jong is, moet men leeren

behoefte te hebben om niet alleen te genieten, maar zulken mede te deelen, die zonder ons tusschen treden geen genot hebben. Zoo leert men een mensch te zijn, dat is voor andere menschen te gevoelen van het onze ook waar het opoffering kost weg te geven. Misschien is op dit ogenblik uwe beurs plat, nu liefde en vriendschap offers en offertjes ben gevraagd. Maar toch vraag ik met vrijmoedig. Lieve meisjes! Geeft ook mij wat, niet voor Wouter Linge, die is geholpen, maar voor een arm gezin Uwe stad dat Uwe gave verdient. Geeft, wat ge kunt, al is het niet veel, ook 't minste is goed, alleen vergeet niet dat gij wel doet met iets te besparen of te bezuinigen voor U zelve, om het hun te geven die niets hebben. Laat rond gaan de bus voor de arme die schreit en maakt u dezen avond, die U reeds zooveel goeds bragt, onvergetelijk niet omdat hij U geschenken bragt, maar omdat gij mijn raad hebt opgevolgd.

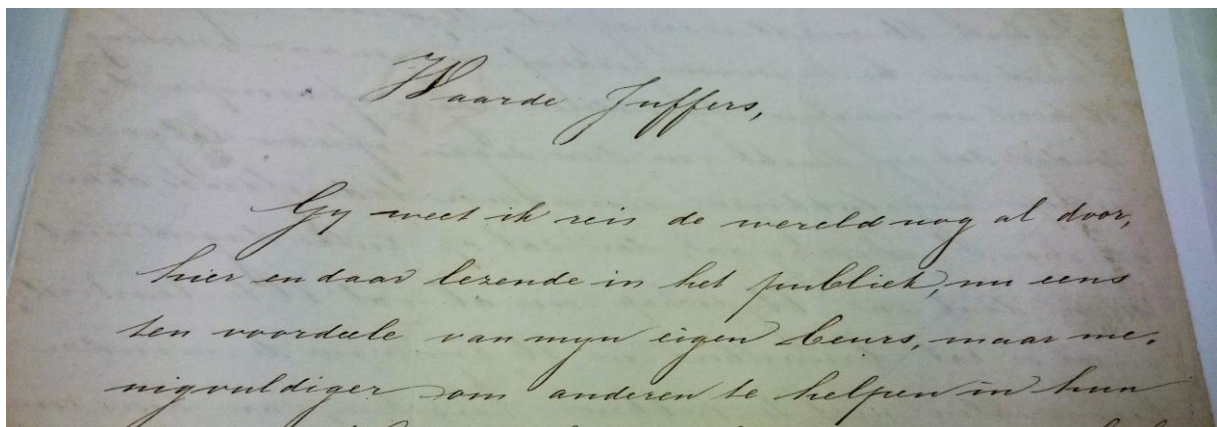
Cremer, Cremer, wat ben je toch een bedelaar, zegt ge zeker. Ja wat zal ik U zeggen dat ben ik ook. 'T Zit mij in 't bloed, maar 't kan geen kwaad. Ik scheide van U met het versje van Tollens:

Komt burgerlui, geeft allen wat

En geeft wat veel gij rijken.

UEd. Onderd. Dienaar

Cremer

ten voordeele van myn eigen beurs, maar me-
nigvuldiger om anderen te helpen in hun
nood. Want ik ben een bedelaar van profesie;
Ik zit my in 't bloed om iets voor anderen te was-
gen, die gebrek hebben, en ik geef zoo graag, dat
als ik met vrouw en kind van de lucht leven kon
en fatsoentijk blijven ik al weg g af wat ik be-
zit. Jammer dat dit niet gaat, maar 't behoeft ook
niet, want ik vind toch bijna altijd warme
harten en bereidvaardige handen, die my helpen.
Ik klopf zelden te vergeefs aan om medewerking
en zoo hoop ik ook heden niet vergeefs tot U

Ik klopf zelden te vergeefs aan om medewerking,
en zoo hoop ik ook heden niet vergeefs tot U
te komen. Ik weet van U dat gij myn Wouster
Linge hebt gelezen, en het "noui", "reer mooi",
gevonden hebt. Als dat echt waar is, moet ik nu
zeggen. Gij zyt alle nog jong en vergunt den man

middelen leeftyd wel dat hy U eens gas den raad
geve, waarvan de opvolging altyd geluk brengt waar
geluk, het geluk des harten, dat onafhankelijk van tyd
of plaats U verrukt waar gij zyt. Myn raad is: "Geniet
nooit iets buitengewoon goeds of aangenaams, verheng
U nooit in eenigen byzonderen zegen of voorspoed,
zonder dat gij tracht van dien zegen af van dat goede
schop ongelukkigen, verarmden en bedröefden te doen
overgaan." Doet gij dat, dan zal op zulke dagen niet
alleen dank en blydschap over al wat U te beurt

Alleen dank en blydschap over al wat U te hertvind,
maar er zal bewustheid in U zyn van de minder
bevoorregten niet te hebben vergeten, van hun eenig
genuegen of verlangte te hebben verwaacht, hun nood
te hebben verlicht en die bewustheid geeft het geluk
waaraan ik sprak, de zaligste heilzaamheid van het
hart. En nu begrypt gy wel wat ik van U
mensch. Het is St. Nicolaas avond. Wat zal die
wel voor U geweest zyn! Bevoorregte kinderen van

wel voor U geweest zyn! Bevoorregte kinderen van
bevoorregte Vouders, zullen van heinde en ver de blyken
uwer hartelyke liefde wel tot U gekomen zyn,
terwyl gy als gezellinnen in een kring waarin jeugd
en geest de eerste plaats bekleeden, innige vriendschap
sommige uwer verbindt, en dankbare liefde tot het hooft
des gezins, waaraan gy nu leden zyt U allen beminnen

Samminge uwer verbindt, en dankbare liefde tot het hoofd
des gezins, waarvan gy nu leden zyt, Wallen gemeen zyn.
Sal de avond u wel veel en veleerleer genot hebben geschonken.
Wees er dankbaar voor, ik ben dat niet en voor U.

Ik ben een vriend der jeugd, en het gelukkige tydperk
dat gy nu beleeft, bekant zyne aantrekkelijkheid voor
mij, ook al vergrepen myne haren. Maar als men jong
is, moet men leeren behaefte te hebben om niet alleen
te genieten, maar zulken mededeelen, die zonder on-
nauwkeuren geen genot hebben. Zoo leert men een
mensch te zijn, dat is voor andere menschen te geven
van het goede ook waar het opoffering kost megen
geven. Wieftien is op dit oogenblik uwe beurs-
plat, nu liefde en vriendschap offers en offertjes
hen gevraagd. Maar toch vraag ik met aynuedigheid

hen gevraagd. Maar toch vraag ik met aynuedigheid
'Leene mijnes.' geeft ook mij wat, niet voor Wouter
Linge, die is geholpen, maar voor een arm gesin
Uwe stad dat Uwe gane verdient. Geef, wat ge kan
al is 't niet veel, ook 't minste is goed, alleen ver-
niet dat gy wel doet met iets te besparen ofte be-
gen voor U zelve, om het hun te geven die niets he-
Laat rond gaan de bus voor de arme die schreit, en

Laat rond gaan de bus voor de arme die schreit, en maak
u deren armoede, die U reeds roovert goeds bracht, onvergetelyk
niet om dat hy U geschenken bracht, maar om dat gy my
raad hebt opgevolgd.
Fremer, fremer, wat ben je toch een bedelaar, zeg
leker. Ja wat zal ik U zeggen dat ben ik ook
't lot my in 't bloed, maar ik kan geen kwaad. Ik

Cremer, Cremer, wat ben je toch een bedelaar, zegt ze
leken. Ja wat zal ik U zeggen dat ben ik ook.
't doet my in 't bloed, maar 't kan geen kwaad. Ik scheide
van U met het versje van Tollens:
Komt burgerlui, geeft allen wat
En geeft wat deel gy ryken.
W. L. S. onderd. Dienaar
Cremer.

Gekreys, van
Jan. Kette
Brief van Cremer, de
Schrijver der Over-
Betruwsche Novellen
aan de Dames op Benne-
Kortschool v. Jan. Kette W. L. S. S. S.

C. 4241 B. 1

aan: WÖR, K.